

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1617-ҳадис

1617/4269 – عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْحُرَقَةِ، فَصَبَّحْنَا الْقَوْمَ فَهَزَمْنَاهُمْ، وَلَحِقْتُ أَنَا وَرَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ رَجُلًا مِنْهُمْ، فَلَمَّا غَشِينَاهُ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَكَفَّ الْأَنْصَارِيُّ عَنْهُ، فَطَعَنْتُهُ بِرُحْمِي حَتَّى قَتَلْتُهُ، فَلَمَّا قَدِمْنَا بَلَغَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَوْلَ: يَا أُسَامَةُ، أَقْتَلْتَهُ بَعْدَ مَا قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؟ قُلْتُ: كَانَ مُتَعَوِّدًا، فَمَا زَالَ يُكْرِرُهَا حَتَّى تَمَّيْتُ أَنِّي لَمْ أَكُنْ أَسْلَمْتُ قَبْلَ ذَلِكَ الْيَوْمِ.

1617.4269. Усома ибн Язид розияллоху анхумо айтади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам бизни Хурақо томон юбордилар. Биз у қавмга тонгда ҳужум қилдик ва уларни енгдик. Мен ва бир ансорий улардан бир кишини учратиб қолдик. Биз уни қуршаб олган эдик, у «Лаа илааҳа иллаллоҳ!» деди. Ансорий ўзини тўхтатиб қолди. Мен эса найзамни санчиб, уни ўлдирдим.

(Мадинага) келганимизда бу Набий соллаллоху алайҳи васалламга етиб борди. У зот: «Ҳой Усома! «Лаа илааҳа иллаллоҳ» деганидан кейин ҳам уни ўлдирдингми?» дедилар. Мен: «У қутулиб қолмоқчи эди», дедим. У зот ўша гапни қайта-қайта такрорлайвердилар, ҳатто ўша кундан аввал мусулмон бўлмасайдим, деб орзу қилиб қолдим».

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVAT MARVARIDLARI

